EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 14.10.2020
COM(2020) 954 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

2020 års bedömning av de framsteg som medlemsstaterna gjort för att genomföra direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet och för att införa nära-nollenergibyggnader och kostnadsoptimala minimikrav för energiprestanda i EU i enlighet med direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda

1. Inledning

Kommissionen lägger fram denna lägesrapport i linje med artikel 24.3 i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, ändrat genom direktiv (EU) 2018/2002 (nedan kallat *energieffektivitetsdirektivet*), och i linje med artikel 35 i förordning (EU) 2018/1999 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder. Detta är den sista rapporten i enlighet med energieffektivitetsdirektivet eftersom artikel 24.3 upphör att gälla från och med den 1 januari 2021. All lägesrapportering på olika politikområden rörande energieffektivitet kommer att omfattas av artikel 35 i förordning (EU) 2018/1999.

Denna rapport omfattar två rapporteringsskyldigheter och är därmed utformad på ett annat sätt än tidigare år. Rapporten innefattar dessutom i) ny rapportering om byggnadssektorn, det vill säga information om det ökade antalet nära-nollenergibyggnader (nedan kallade *NNE-byggnader*) i enlighet med artikel 9.5 i direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda (nedan kallat *direktivet om byggnaders energiprestanda*) och ii) en kort uppdatering om de kostnadsoptimala nivåerna för minimikrav avseende energiprestanda för byggnader, i enlighet med artikel 5.4 i direktiv 2010/31/EU.

Rapporten bygger därför främst på i) informationen i de årliga rapporter som medlemsstaterna ingett under 2020[1], ii) de rapporter med kostnadsoptimala beräkningar som medlemsstaterna ingett under 2018 och 2019[2] och iii) annan relevant information om byggnadssektorn.

2019 års energieffektivitetsrapport[3] som antogs tidigare i år omfattade uppgifter från Eurostat fram till 2018, och inga nya uppgifter fanns att tillgå[4] när denna rapport offentliggjordes. Analysen av de framsteg som har gjorts för att nå 2020-målen har därför inte förändrats i denna rapport jämfört med föregående rapport och har därmed inte upprepats. I stället har ett mer framåtblickande perspektiv införts genom att undersöka de framsteg som har gjorts för att nå 2030-målen.

2. Sammanfattning av resultaten

Rapporten handlar om EU-28 och avser uppgifter och kompletterande information fram till 2018. Analysen av de framsteg som har gjorts för att nå 2030-målen avser EU-27.

De viktigaste resultaten är följande:

- Primärenergianvändningen minskade med 0,6 % under 2018 jämfört med 2017. Den slutliga energianvändningen ökade med 0,1 % jämfört med föregående år. Trots det ligger båda indikatorerna över den fastställda planen för 2020-målen.
- Energianvändningen under 2018 berodde fortfarande på den ekonomiska tillväxten.

---

[1] https://ec.europa.eu/energy/topics/energy-efficiency/targets-directive-and-rules/national-energy-efficiency-action-plans_sv

[2] https://ec.europa.eu/energy/topics/energy-efficiency/energy-performance-of-buildings/energy-performance-buildings-directive/eu-countries-2018-cost-optimal-reports_sv?redir=1

[3] COM(2020) 326 final.

[4] De reviderade siffrorna från Eurostat (senast inhämtade i juli 2020) visar på små förändringar jämfört med de siffror som användes i 2019 års rapport och förändrar inte analysen i den rapporten.

- Kvotpliktsystem för energieffektivitet är fortfarande ett effektivt verktyg för att uppnå energibesparingar. De sammanlagda framstegen för att uppnå ackumulerade besparingar enligt artikel 7 i energieffektivitetsdirektivet under 2018 verkar vara tillräckliga, men tolv medlemsstater kommer sannolikt inte att nå sina mål.
- De partiella och preliminära uppgifterna för 2020 visar att covid-19-krisens effekter har haft en stor påverkan på efterfrågan på energi. Energieffektivitetsmålen för 2020 kan följaktligen nås trots att otillräckliga åtgärder hade vidtagits före krisen. Denna situation verkar dock vara tillfällig eftersom den lägre energianvändningen inte har berott på strukturella åtgärder. Utan riktade klimatåtgärder kommer energianvändningen sannolikt att återgå till nivåerna före covid-19-krisen på grund av den ekonomiska återhämtningen.
- De flesta medlemsstater införde den kostnadsoptimala strategin på ett lämpligt sätt och använde sig av den för att fastställa minimikrav för energiprestandan i nya och befintliga byggnader samt NNE-byggnader.
- Andelen NNE-byggnader på den sammantagna byggmarknaden har ökat, men de flesta länder ställer fortfarande mindre ambitiösa krav på NNE-byggnader i jämförelse med kommissionens riktmärken från 2016. Nästan hälften av medlemsstaterna fastställer dock krav på NNE-byggnader som är mer ambitiösa än de kostnadsoptimala nivåerna för nya byggnader.

3. Framsteg mot EU:s energieffektivitetsmål

3.1. 2020-målen för EU-28

Eurostats reviderade siffror för 2018[5] visar att den slutliga energianvändningen[6] i EU-28 minskade med 5,9 % från 1 194 miljoner ton oljeekvivalenter (Mtoe) 2005 till 1 124 Mtoe 2018. Detta är fortfarande 3,5 % över 2020 års mål för den slutliga energianvändningen på 1 086 Mtoe. Under 2018 ökade den med 0,1 % jämfört med det föregående året. Primärenergianvändningen[7] i EU-28 minskade med 9,8 %, från 1 721 Mtoe år 2005 till 1 552 Mtoe år 2018. Detta är 4,6 % över 2020 års mål på 1 483 Mtoe. Efter en treårig ökning registrerades under 2018 en minskning i primärenergianvändningen på 0,6 % jämfört med föregående år. Trenden för båda indikatorerna 2018 låg över den linjära utvecklingen för att nå 2020-målen.

Under 2018 ökade energianvändningen främst inom transportsektorn (+1,0 % jämfört med 2017) och industrisektorn (+0,8 %). Däremot minskade användningen inom bostadssektorn (–1,7 %) och i tjänstesektorn (–1,4 %)[8].

---

[5] https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/4956218/Energy-Balances-April-2020-edition.zip/69da6e9f-bf8f-cd8e-f4ad-50b52f8ce616

[6] Indikatorer från Eurostats energibalanser i enlighet med metoden fram till 2018 (slutlig energianvändning 2020–2030 och primärenergianvändning 2020–2030) används för att övervaka framstegen för att nå energieffektivitetsmålen i Europa 2020.

[7] *Ibid.* 6

[8] Utvecklingen inom specifika sektorer förändrades inte jämfört med förra rapporten. För mer information, se kapitel 5 i 2019 års lägesrapport, COM(2020) 326 final.

3.2. 2030-målen för EU-27

De otillräckliga framstegen för att nå 2020-målen fram till 2018 inverkar även negativt på de ansträngningar som krävs för att nå 2030-målen[9]. På grund av den nuvarande eftersläpningen är avståndet till 2030-målen större än förväntat och ligger på 22 % för primärenergianvändningen och på 17 % för den slutliga energianvändningen (Figur 1). I den EU-omfattande bedömningen av de nationella energi- och klimatplanerna[10] konstateras dessutom en klyfta i den kollektiva ambitionsnivån beträffande de nationella bidragen. Medlemsstaterna kommer därför att behöva anstränga sig betydligt mer det närmaste årtiondet för att nå 2030-målen på minst 32,5 %. Detta är särskilt viktigt om återhämtningen efter covid-19 leder till en återgång till de tidigare energianvändningsnivåerna. Den höjda klimatambition som tillkännagavs i 2020 års klimatmålsplan[11] kommer också att kräva betydligt större ansträngningar inom området för energieffektivitet som går utöver de befintliga målen för 2030 (att minska den slutliga energianvändningen med 36–37 % och primärenergianvändningen med 39–41 %).

Figur 1: Framsteg för att nå 2030-målen inom EU-27

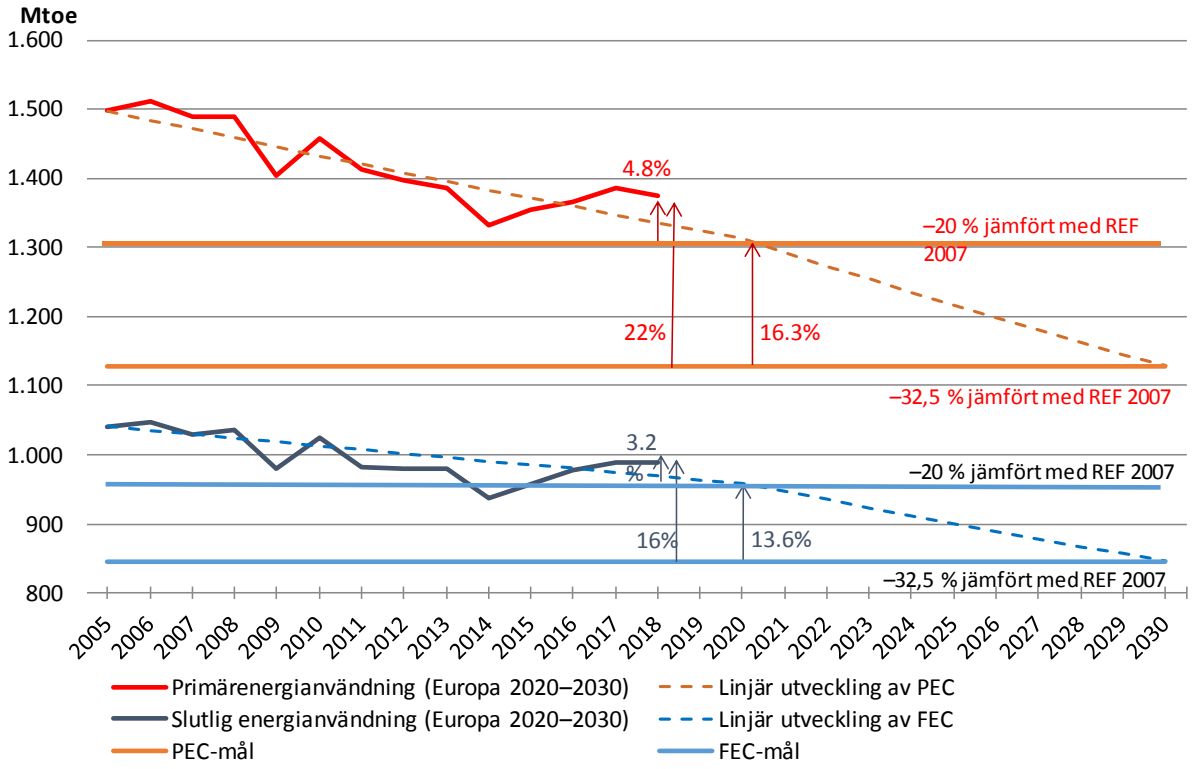

Källa: Uppgifter från Eurostat, GD Energis egna beräkningar.

[9] Efter brexit kommer energieffektivitetsmålen för 2030 att omfatta 27 medlemsstater.
[10] COM(2020) 564 final
[11] COM(2020) 562 final

3.3. Effekterna av covid-19 på energianvändningen så här långt

Covid-19 kommer att medföra betydande effekter på energianvändningen under 2020. Under första kvartalet 2020 minskade EU:s gasförbrukning med 5 % jämfört med första kvartalet 2019. Detta berodde främst på ett mindre uppvärmningsbehov till följd av i) den milda vintern, ii) den minskade gasanvändningen inom elproduktionen och iii) införandet av isoleringsåtgärder i mars, vilket ledde till en lägre BNP och en mindre efterfrågan på gas inom industrin[12]. Elanvändningen i EU minskade med 3,2 % under första kvartalet 2020 jämfört med föregående år, vilket också berodde på det varma vädret under referensperiodens första hälft och införandet av de covid-19-relaterade restriktionerna. Elanvändningen bland hushållen ökade eftersom en stor del av befolkningen tillbringade mer tid i hemmet. Denna ökning uppvägde dock inte en betydligt lägre efterfrågan från handels- och industrisektorerna[13]. Elanvändningen under de månader då isoleringsåtgärderna var i kraft var följaktligen betydligt lägre än under motsvarande månader året dessförinnan (4,3 % lägre i mars, 11,8 % lägre i april, 10,5 % lägre i maj och 7,6 % lägre i juni)[14].

På samma sätt ledde isoleringsåtgärderna till att energianvändningen inom transportsektorn minskade till lägre nivåer än någonsin tidigare. Enligt Internationella energiorganet (IEA) minskade vägtransporterna i Europa till 38 % av 2019 års nivåer i slutet av mars 2020. Den allmänna minskningen av de globala vägtransporterna ledde till att den globala efterfrågan på olja minskade med 57 %[15]. Internationella transportforumet uppskattar att rörlighetsrestriktionerna för att begränsa spridningen av covid-19 skulle kunna leda till att den globala godstransporten minskar med upp till 36 % före slutet av 2020[16]. Flygresandet har nästan avstannat helt i vissa regioner och minskat med mer än 90 % i vissa europeiska länder. I slutet av augusti hade flygtrafiken i Europa mer än halverats jämfört med fjolårets nivåer[17].

4. Framsteg mot nationella energieffektivitetsmål

Vissa medlemsstater meddelade att de hade skrivit upp (sänkt ambitionsnivån för) sina nationella 2020-mål (Danmark, Spanien och Ungern). De nationella absoluta användningsmålen för 2020 är, efter dessa uppdateringar, totalt 1 536,8 Mtoe för primärenergianvändningen och 1 084,3 för den slutliga energianvändningen. Under 2018 gjordes bristfälliga framsteg mot att nå de vägledande målen (under en hypotetisk linjär utveckling) i 12 länder (Belgien, Bulgarien, Danmark, Tyskland, Irland, Spanien, Frankrike, Cypern, Österrike, Nederländerna, Polen och Sverige) beträffande primärenergianvändningen och i 15 länder (Belgien, Bulgarien, Tyskland, Estland, Irland, Frankrike, Litauen, Luxemburg, Ungern, Malta, Österrike, Polen, Slovakien, Sverige och Förenade kungariket) beträffande den slutliga energianvändningen (se tabell 3).

Medlemsstaterna angav att den stabila eller ökande slutliga energianvändningen 2018 berodde på ekonomisk tillväxt och en ökning i fråga om i) produktion/mervärde (industri), ii) person-

[12] https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/quarterly_report_on_european_gas_markets_q1_2020.pdf
[13] https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/qr_electricity_q1_2020.pdf
[14] https://ec.europa.eu/eurostat/en/web/products-eurostat-news/-/DDN-20200907-1?inheritRedirect=true&redirect=/eurostat/en/news/whats-new
[15] https://www.iea.org/reports/global-energy-review-2020/oil#abstract
[16] https://www.itf-oecd.org/sites/default/files/global-freight-covid-19.pdf
[17] https://www.eurocontrol.int/covid19

och godstransporter (transporter), iii) antalet hushåll och nettoinkomst (bostäder) samt iv) mervärde och sysselsättning (tjänster).

5. Energieffektivitetsdirektivet – läget i dag

5.1. Uppdateringar om införlivandet av det ändrade energieffektivitetsdirektivet

Till följd av den ändring av energieffektivitetsdirektivet som gjordes i december 2018[18] måste medlemsstaterna införliva nya bestämmelser om kvotpliktsystem för energieffektivitet (dvs. de nya artiklarna 7, 7a och 7b) senast den 25 juni 2020. Den 31 augusti 2020 mottog kommissionen anmälningar från endast 13 medlemsstater (Österrike, Kroatien, Tjeckien, Danmark, Frankrike, Tyskland, Italien, Lettland, Litauen, Nederländerna, Polen, Spanien och Sverige) och från Förenade kungariket. Merparten av dessa anmälningar är dessutom partiella, vilket innebär att vissa bestämmelser i direktivet ännu inte har införlivats eller anmälts.

Medlemsstaterna måste även senast den 25 oktober 2020 införliva nya bestämmelser om mätning och fakturering (dvs. de nya artiklarna 9, 9a, 9b, 9c, 10 och 10a samt avslutningsvis artiklarna 11 och 11a och en ny bilaga VIIa). Den 31 augusti anmälde fem länder att de även hade införlivat dessa nya bestämmelser (Danmark, Spanien, Frankrike, Italien och Litauen).

Vid tidpunkten för offentliggörandet av denna rapport hade alla medlemsstater, med undantag för Lettland, lämnat in sina årsrapporter för 2020 i enlighet med artikel 24 i energieffektivitetsdirektivet[19]. Det gemensamma forskningscentrumet (JRC) kommer att analysera dessa årsrapporter i ett separat dokument[20].

5.2. Framsteg inom ramen för artikel 7 (energisparkravet)

I enlighet med artikel 7 rapporterade medlemsstaterna att de hade uppnått besparingar för 2014–2018 som en del av sina åtaganden att uppfylla sina nationella energisparkrav för 2014–2020. Tabell 5 visar medlemsstaternas befintliga framsteg mot att uppnå de ackumulerade energibesparingarna senast den 31 december 2020. Totalt på EU-nivå åstadkom medlemsstaterna före slutet av 2018 cirka 58 % (133,83 Mtoe[21]) av de totala ackumulerade energisparkraven för 2014–2020 (230,17 Mtoe).

För att förutspå hur sannolikt det är att varje medlemsstat uppnår de ackumulerade energibesparingar som krävs före den 31 december 2020 är det grundläggande antagandet att alla genomförda politiska åtgärder fortsätter att ge nya årliga besparingar under 2019 och 2020 precis som de gjorde under 2018. De ackumulerade energibesparingarna jämförs sedan med de energibesparingar som varje medlemsstat måste göra före den 31 december 2020.

Tabell 6 visar prognoserna för hur sannolikt det är att varje medlemsstat kommer att uppnå den ackumulerade energibesparing som krävs per medlemsstat före den 31 december 2020. I denna analys beaktas inte eventuella frågor om stödberättigande, additionalitet och

[18] Direktiv (EU) 2018/2002.
[19] Rapporterna från Kroatien och Portugal lämnades in för sent för att kunna tas med i denna analys.
[20] Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Paci, D. m.fl. (2020), *Analysis of the annual reports 2020 under the Energy Efficiency Directive*, teknisk rapport från JRC.
[21] Denna siffra kan revideras så snart tillgängliga uppgifter finns om nya besparingar som Lettland och Portugal åstadkom under 2018.

väsentlighet. Dessutom är det svårt att bedöma hur covid-19-krisen kan komma att påverka mängden nya årliga besparingar under 2020. Alla energibesparingar som medlemsstaterna har rapporterat beaktas.

Sju medlemsstater (Bulgarien, Kroatien, Tjeckien, Litauen, Luxemburg, Portugal och Rumänien) kommer högst troligen inte att uppnå den mängd energibesparingar som krävs före den 31 december 2020 om de inte vidtar ytterligare åtgärder. Fem andra medlemsstater (Estland, Grekland, Slovenien, Spanien och Sverige) kommer troligen inte att uppnå den mängd energibesparingar som krävs utan ytterligare åtgärder. De återstående 16 medlemsstaterna kommer troligen eller mycket troligen att uppnå den mängd ackumulerade energibesparingar som krävs.

Kvotpliktsystemen för energieffektivitet bidrar till cirka 35 % av de energibesparingar som görs genom varje slags genomförd politiska åtgärd, medan finansieringssystemen endast bidrar till cirka 13 % av energibesparingarna. Energi- och koldioxidskatter utgör 16 % av de totala uppnådda energibesparingarna.

Figur 2: Andel rapporterade energibesparingar per typ av politisk åtgärd på EU-nivå

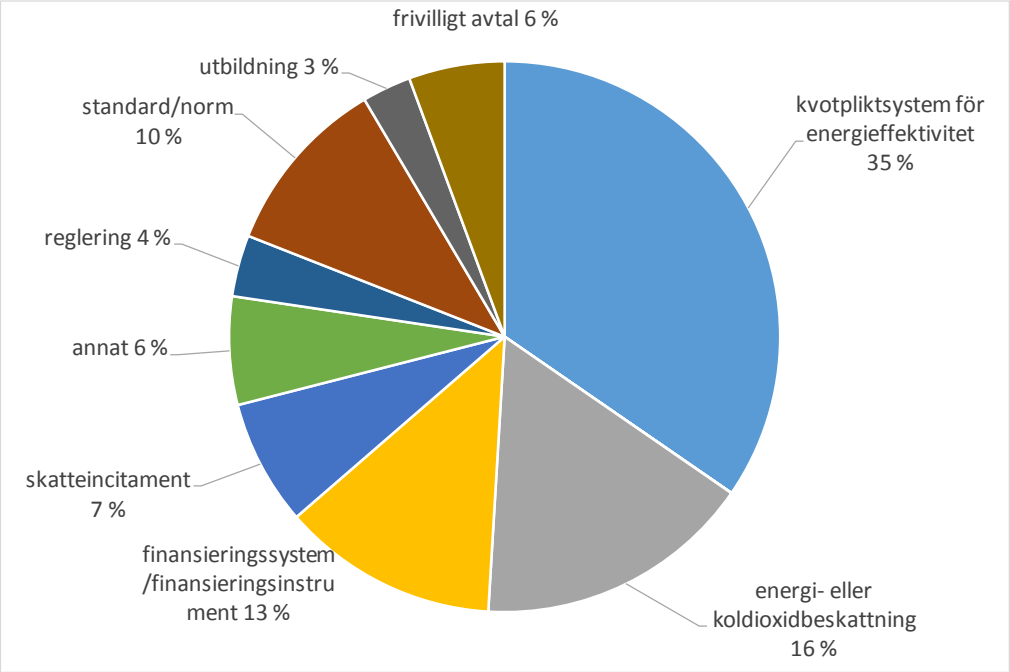

Källa: GD Energis egna beräkningar på grundval av de nationella årsrapporterna för 2020.

Den största andelen energibesparingar som medlemsstaterna rapporterat inom de sektorer som omfattas av de genomförda politiska åtgärderna är en följd av övergripande åtgärder, som inte kan tillskrivas en särskild sektor (Figure 3). Merparten åtgärder (av de rapporterade åtgärderna) avser tjänster och industri, vilka täcker de flesta företag (förutom transportföretag) och den offentliga sektorn (förutom statligt ägda bostadsföretag som ingår i den privata bostadssektorn).

Figur 3: Andel rapporterade besparingar per sektor

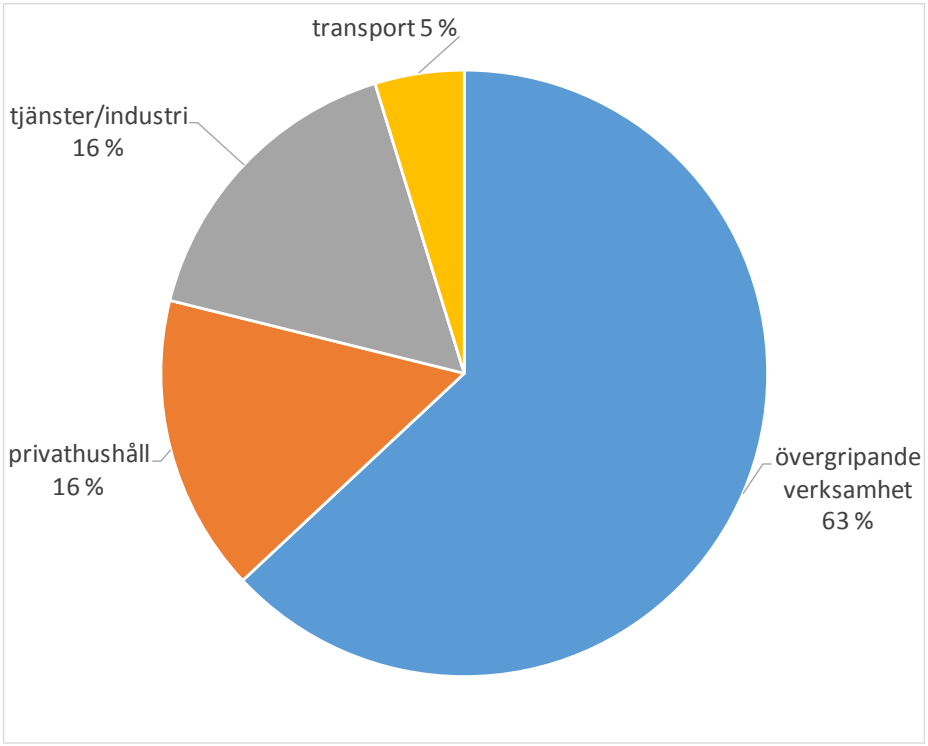

Källa: GD Energis egna beräkningar på grundval av de nationella årsrapporterna för 2020.

36 nya åtgärder har rapporterats för år 2018 i enlighet med artikel 7. Av dessa hade tio genomförts av Rumänien, tio av Spanien, fyra av Belgien och tre av Rumänien. Nästan hälften av de nya åtgärderna i enlighet med artikel 7 ingick i kategorin ”Medel samt ekonomiska och skattemässiga incitament” (47,2 %), följt av ”Andra åtgärder” (åtgärder inom transportsektorn, frivilliga överenskommelser osv.) (27,8 %), ”Bestämmelser” (16,7 %), ”Information och utbildning” (5,6 %) och ”Beskattning” (2,8 %)[22].

5.3. Framsteg i enlighet med artikel 5 (offentliga sektorns byggnaders roll som förebild)

Rapporteringsskyldigheterna fullgjordes i liknande grad jämfört med 2019. Sex medlemsstaterna ingav inte någon sådan uppdatering som begärdes i fråga om framstegen i enlighet med artikel 5 under 2019. Dessa var Belgien, Rumänien, Danmark, Frankrike, Kroatien och Nederländerna (de sista fyra anmälde sina framsteg för 2018 men inte för 2019).

Av de medlemsstater för vilka rapporter fanns tillgängliga och som valde standardstrategin[23] nådde endast tre sina årliga mål för renoverade golvytor. Dessa är Bulgarien, Litauen och Luxemburg. Baserat på de uppgifter som inlämnats har dessutom fyra länder nått sina totala mål för perioden 2014–2019. Dessa är Spanien, Italien, Luxemburg och Litauen. Av de medlemsstater som tillämpade den alternativa strategin uppnådde endast tre sina årliga

[22] Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Paci, D. m.fl. (2020), *op. cit.*

[23] Standardstrategin avser vidtagna åtgärder för att årligen renovera 3 % av den totala golvytan i uppvärmda och/eller kylda byggnader på över 250 m^2 som ägs och utnyttjas av statliga myndigheter och som inte uppfyller minimikraven på energi. Den andra strategin avser andra kostnadseffektiva åtgärder som vidtagits för att uppnå motsvarande energibesparingar.

energibesparingsmål under 2019. Dessa är Österrike, Polen och Slovakien. Kroatien och Frankrike nådde sina mål för 2018. Samtidigt inkom sex länder med uppgifter utifrån vilka det kunde fastställas att de hade nått sitt totala mål för 2014–2019. Dessa är Österrike, Finland, Irland, Slovakien, Polen och Förenade kungariket. Frankrike, Belgien, Kroatien och Nederländerna nådde sitt totala mål för perioden 2014–2018.

6. NNE-byggnader

Till följd av antagandet av direktivet om byggnaders energiprestanda 2010, enligt vilket alla nya offentliga byggnader och alla nya byggnader måste vara NNE-byggnader från och med den 31 december 2018 respektive den 31 december 2020, skedde en markant ökning i antalet NNE-byggnader och byggnader med hög energiprestanda mellan 2012 och 2016. Nästan 1,25 miljoner byggnader uppfördes eller renoverades enligt NNE-standarder (eller liknande standarder) under denna period, varav de flesta var bostäder. Andelen NNE-byggnader på den sammantagna byggmarknaden i EU ökade från 14 % under 2012 till 20 % under 2016 i genomsnitt under perioden 2012–2016[24].

NNE-kraven är för närvarande 70 % mer ambitiösa än de nationella kostnadsoptimala minimikraven avseende energiprestanda. Detta har åstadkommits genom fortlöpande lagstiftningsåtgärder under de senaste tio åren.

Utifrån den senaste information som finns tillgänglig[25] har i dagsläget 23 medlemsstater infört en fullständig nationell definition av NNE-byggnader. De återstående medlemsstaterna håller fortfarande på att ta fram eller se över definitionen av vad som utgör en NNE-byggnad. Merparten av de definitioner som ges innefattar en indikator på primärenergianvändningen, och tolv av definitionerna innefattar kravet att en minimiandel av energibehovet ska tillgodoses med förnybara källor. Nästan hälften av medlemsstaterna har infört en energiklass eller energimärkning som är likvärdig med NNE-krav. Hälften av medlemsstaterna har även lämnat de begärda värmegenomgångskoefficienterna (U-värdena) för väggar, tak, golv, fönster och dörrar.

När det gäller ambitionsnivån för NNE-byggnadsdefinitionen har de flesta medlemsstater primärenergivärden för NNE-byggnader som är mindre krävande än kommissionens rekommenderade riktmärken[26] för såväl bostäder som andra byggnader[27].

Figur 4: Vägledande jämförelse mellan NNE-byggnadsdefinitioner för enfamiljsbostäder och kommissionens rekommenderade riktmärken

[24] Enligt den omfattande studien om energirenovering av byggnader och införandet av NNE-byggnader i EU. https://ec.europa.eu/energy/studies/comprehensive-study-building-energy-renovation-activities-and-uptake-nearly-zero-energy_sv?redir=1

[25] Information från medlemsstaterna, JRC:s bedömning och rapporter om de samordnade åtgärderna avseende direktivet om byggnaders energiprestanda.

[26] Under 2016 offentliggjorde kommissionen rekommendationer för främjande av NNE-byggnader och bästa praxis för att säkerställa att alla nya byggnader är NNE-byggnader 2020 (C/2016/4392).

[27] Det är viktigt att notera att en fullständig direkt jämförelse hindras olikartade klimatzoner och nationella förutsättningar för byggnadsbeståndet samt olika beräkningsmetoder i medlemsstaterna. Jämförelsen i figur 4 och 5 är vägledande och baseras på relevanta antaganden för att underlätta kommissionens egna beräkningar.

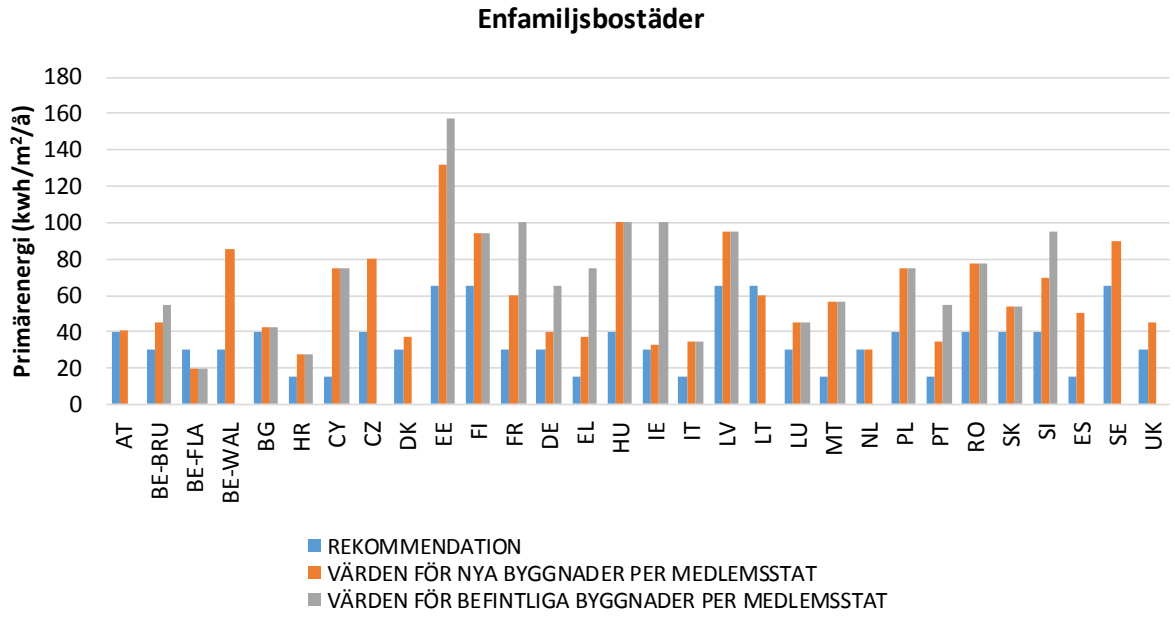

Källa: JRC:s egna beräkningar utifrån rapporter från medlemsstater

Figur 5: Vägledande jämförelse mellan NNE-byggnadsdefinitioner för kontor och kommissionens rekommenderade riktmärken

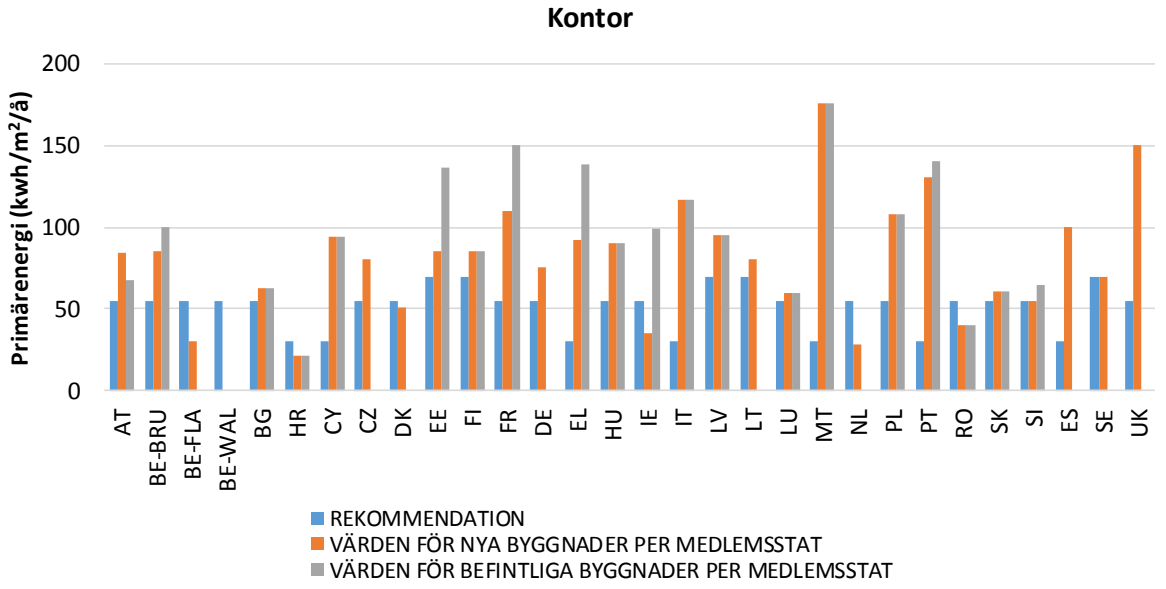

Källa: JRC:s egna beräkningar utifrån rapporter från medlemsstater

De flesta medlemsstater rapporterade också ett antal åtgärder för att öka antalet NNE-byggnader. Dessa åtgärder är i huvudsak följande: i) reglerande (energistandarder, fastställande av NNE-krav, förordningar och lagar), ii) finansiella (subventioner, renoveringsbidrag, operativa program, skatteincitament), iii) informerande (informationskampanjer, broschyrer och webbplatser), och iv) utbildande (utbildning för ingenjörer och arkitekter, offentliggörande av NNE-riktlinjer). Flera medlemsstater har också fastställt milstolpar på längre sikt för färdigställande av NNE-byggnader.

Det finns vissa positiva signaler på marknaden för viktig NNE-byggnadsteknik. Vissa medlemsstater har till exempel fastställt mål – eller vidtagit ekonomiska eller skattemässiga åtgärder – för att främja användningen av värmepumpar. Detta kan leda till att fler värmepumpar installeras de närmaste åren, och detta kommer i sin tur att leda till att värmepumpar kommer att bli mycket billigare (10–40 % billigare) i Europa från i dag och fram till 2050. Vissa medlemsstater ger även incitament till en större användning av värmepannor för biomassa, vilket eventuellt skulle kunna minska kostnaden för dessa med 10–20 % från i dag och fram till 2050. Värmeåtervinningssystem förväntas också bli betydligt billigare (35–60 % billigare) från i dag och fram till 2050. Dessutom förväntas kostnaden för solfångare att minska med 20–50 % och kostnaden för solceller med 40–60 % under samma period. Energilagring kommer att bli allt viktigare den närmaste framtiden, och enligt prognosen kommer kostnaden för stationära batterier att minska med cirka 65 %.

Det förefaller dessutom klart att NNE-byggnader kommer att vara viktiga för att mildra miljömässiga och sociala problem, till exempel energifattigdom, bostäder till överkomliga priser och tillgänglighet[28].

7. Kostnadsoptimala nivåer för minimikrav för byggnader

Enligt direktivet om byggnaders energiprestanda måste medlemsstaterna göra kostnadsoptimala beräkningar vart femte år för att se över och uppdatera de gällande minimikraven avseende energiprestanda. Medlemsstaterna inlämnade de första kostnadsoptimala rapporterna 2013 och den andra omgången rapporter 2018[29]. Den samlade bilden för dessa rapporter är att valet av en kostnadsoptimal metod har varit en effektiv strategi för att styra befintliga nationella energiprestandakrav mot kostnadseffektiva nivåer för såväl nya som befintliga byggnader.

När det gäller **nya byggnadstyper** sjönk de flesta kostnadsoptimala punkter med 50–100 kWh/m^2/år, med ett genomsnitt på 80 kWh/m^2/år för bostadssektorn och 140 kWh/m^2/år för sektorn för andra byggnader. De tillhörande totala kostnaderna för att nå dessa nivåer understiger ofta 1 500 euro/m^2, med ett genomsnitt på 925 euro/m^2 för bostadssektorn och 800 euro/m^2 för sektorn för andra byggnader.

När det gäller **befintliga byggnadstyper** sjönk de flesta kostnadsoptimala punkter med 75–175 kWh/m^2/år, med ett genomsnitt på 130 kWh/m^2/år för bostadssektorn och 180 kWh/m^2/år för sektorn för andra byggnader. De totala kostnaderna är i detta avseende vanligtvis lägre än 600 euro/m^2, med ett genomsnitt på 500 euro/m^2 för bostadssektorn och 385 euro/m^2 för sektorn för andra byggnader.

[28] Energiintensiva bostäder utgör en stor riskfaktor för energifattigdom och därför kan NNE-byggnader spela en viktig roll, särskilt i fråga om subventionerade boenden och segment av marknaden för privata bostäder som innehas av hushåll med låga eller lägre medelinkomster – förutsatt att de (fortfarande) har råd att bo i bostäderna.

[29] Under 2016 offentliggjorde kommissionen en rapport om medlemsstaternas framsteg mot att uppnå kostnadsoptimala nivåer för minimikrav avseende energiprestanda (COM(2016) 464 final). GD Energi utifrån 2018 års beräkningar som analyserats och bedömts av JRC. Den sammanfattande rapporten är i publiceringsstadiet: Zangheri, P. m.fl. *Assessment of 2nd cost optimal calculations in the context of the EPBD*, JRC 2020.

Tabell 1: Genomsnittliga kostnadsnivåer för nya och befintliga byggnader uppdelat på klimatförhållande

Klimat	**Nya enfamiljsbostäder**		**Nya flerfamiljsbostäder**		**Nya kontor**		**Nya byggnader (andra än bostäder)**	
	Primärenergi [kWh/m^2/å]	Totala kostnader [euro/m^2]	Primärenergi [kWh/m^2/å]	Totala kostnader [euro/m^2]	Primärenergi [kWh/m^2/å]	Totala kostnader [euro/m^2]	Primärenergi [kWh/m^2/å]	Totala kostnader [euro/m^2]
Kallt	77	1 882	62	2 076	66	1 681	120	2 481
Medel	83	590	80	551	130	591	176	558
Varmt	81	887	105	698	221	648	423	607
Klimat	**Befintliga enfamiljsbostäder**		**Befintliga flerfamiljsbostäder**		**Befintliga kontor**		**Befintliga byggnader (andra än bostäder)**	
	Primärenergi [kWh/m^2/å]	Totala kostnader [euro/m^2]	Primärenergi [kWh/m^2/å]	Totala kostnader [euro/m^2]	Primärenergi [kWh/m^2/å]	Totala kostnader [euro/m^2]	Primärenergi [kWh/m^2/å]	Totala kostnader [euro/m^2]
Kallt	183	643	77	303	78	336	122	236
Medel	112	524	124	460	136	412	268	392
Varmt	161	500	148	467	175	396	775	808

Källa: JRC:s egna beräkningar utifrån rapporter från medlemsstater

Utifrån denna jämförelse är det intressant att notera att primärenergianvändningen i anslutning till kostnadsoptimala nivåer är lägre i de kalla regionerna i nästan samtliga fall. De totala kostnaderna är vanligtvis lägre i varma och medelvarma regioner, men några undantag finns (befintliga flerfamiljsbyggnader och kontor). Detta betyder att kraven är hårdare i de kallare regionerna, samtidigt som ett samband finns mellan mer investeringar och en högre energiprestanda.

Jämförelsen av de kostnadsoptimala nivåerna mellan de båda beräkningsomgångarna 2013 och 2018 visar att medlemsstaterna fastställde mer ambitiösa värden 2018 för nästan alla byggnadstyper.

Tabell 2: Genomsnittlig sänkning av kostnadsoptimala nivåer utifrån beräkningarna av medlemsstaternas rapporter 2013 och 2018 för nya och befintliga byggnader

Genomsnitt för medlemsstaterna	Nya enfamiljsbostäder	Nya flerfamiljsbostäder	Nya kontor	Befintliga enfamiljsbostäder	Befintliga flerfamiljsbostäder	Befintliga kontor
	–23 %	–23 %	–17 %	–17 %	–21 %	–9 %

Källa: JRC:s egna beräkningar utifrån rapporter från medlemsstater

Beroende på byggnadstyp eller den del som behandlades noterades skillnader på över 15 % i endast tre eller fyra medlemsstater[30].

[30] Att bedöma skillnaderna mellan de beräknade kostnadsoptimala nivåerna och de gällande kraven är det viktigaste steget i hela beräkningen, eftersom det bör ge användbara indikationer för att uppdatera de befintliga

Figur 6: Identifierad skillnad mellan beräknade kostnadsoptimala nivåer och gällande krav

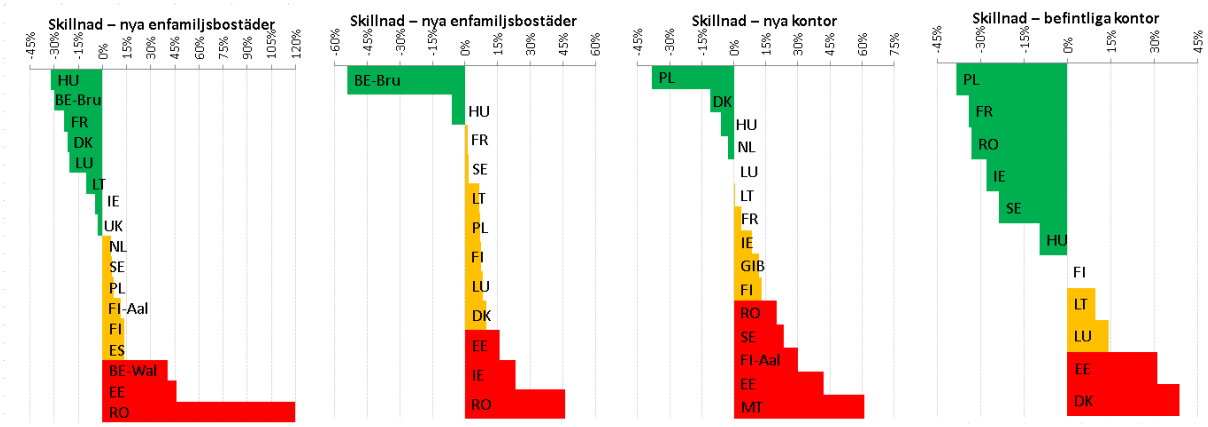

Källa: JRC:s egna beräkningar utifrån rapporter från medlemsstater

De resultat som ges i figurerna ovan kan inte jämföras fullt ut eftersom det står medlemsstaterna fritt att välja olika alternativ som speglar de nationella marknadsvillkoren (t.ex. genom olika makroekonomiska eller ekonomiska perspektiv).

Den samlade bilden är ganska positiv när det gäller jämförelsen mellan de kostnadsoptimala nivåerna och de senaste NNE-byggnadsdefinitionerna. Nästan hälften av medlemsstaterna har i själva verket infört NNE-byggnadskrav som är mycket mer ambitiösa än de kostnadsoptimala referensvärdena, vilket betyder att byggmarknaden är redo att vidta åtgärder för att förbättra energiprestandan i det framtida byggnadsbeståndet.

8. Slutsats

Resultaten i denna lägesrapport för 2020 skiljer sig inte mycket från dem i föregående rapport. De energibesparingsinsatser som gjordes 2018 kommer sannolikt att vara otillräckliga för att nå 2020-målen, utan hänsyn tagen till effekterna av covid-19. De yttre faktorerna med en varm vinter och en kraftigt minskad efterfrågan på energi under 2020 till följd av covid-19 kan dock leda till att 2020-målen nås, men man måste kompensera för den bristfälliga politiken för att nå 2030-målen. Den efterföljande återhämtningen från pandemin förväntas dessutom leda till att efterfrågan på energi ökar, och genomförandet av nya policyer och policyer som tillkännagetts i de nationella energi- och klimatplanerna samt de långsiktiga nationella renoveringsstrategierna riskerar att försenas till följd av den nuvarande krisen.

Det är därför av största vikt att nya energieffektivitetsåtgärder ingår i återhämtningsplanerna och genomförs utan dröjsmål. Det höjda klimatmålet för 2030 att minska växthusgasutsläppen med minst 55 % jämfört med 1990 skulle dessutom kräva en ännu högre ambition inom området för energieffektivitet. Principen att energieffektivitet kommer först måste dessutom tillämpas i ännu högre grad, så att den fulla potentialen och fördelarna med energibesparingar

---

bestämmelserna om energiprestanda. De nationella minimikraven avseende energiprestanda bör inte vara mer än 15 % högre än resultatet av de kostnadsoptimala nivåerna, och en plan bör upprättas för att minska de skillnader som det inte finns någon stark motivering till.

beaktas i återhämtningsinstrumenten. Vid den kommande översynen av energieffektivitetsdirektivet kommer man vidare att undersöka lämpliga sätt att främja insatser för energieffektivitet på EU-nivå, eftersom den kraftansträngning som krävs saknas i den kollektiva ambition som medlemsstaterna presenterar i sina integrerade planer. Som stöd vid översynen kommer man att använda sig av lagstiftningsinitiativet om hållbara produkter, där man kommer att undersöka hur ekodesignstrategin kan utökas till att omfatta andra produktkategorier.

De flesta medlemsstater har mindre ambitiösa NNE-byggnadskrav än de riktmärken som kommissionen rekommenderar för såväl bostäder som andra byggnader. Innan nya NNE-byggnadsstandarder införs förväntas dock kostnaderna för den relevanta tekniken minska betydligt, vilket skulle göra det möjligt att höga ambitionsnivån ytterligare i fråga om NNE-byggnader. I och med det kommande införandet av NNE-byggnadskrav för alla nya byggnader från och med 2021 ligger den största utmaningen med att påskynda utfasningen av fossila bränslen ur byggnadsbeståndet fram till 2050 i att öka den i dagsläget låga renoveringstakten och tillämpningen av ambitiösa minimikrav för befintliga byggnader. Medlemsstaterna har flera olika slags byggnadstyper, klimatförhållanden och ekonomiska förutsättningar, och därför krävs riktade åtgärder för att stimulera till en storskalig efterutrustning för att uppnå NNE-nivå. Kommande generationer NNE-byggnader kommer att vara försedda med smart teknik och digitala lösningar och skulle även kunna skalas upp och integreras i större områden, så att fokus och skala flyttas från den enskilda byggnaden till området[31]. Initiativet ”renoveringsvåg” för byggsektorn i den europeiska gröna given och de långsiktiga nationella renoveringsstrategierna är viktiga verktyg för att styra offentlig och privat finansiering till renoveringsprojekt och underlätta en kostnadseffektiv omvandling av befintliga byggnader till NNE-byggnader.

Kommissionen uppmanar Europaparlamentet och rådet att komma in med sina synpunkter på den här lägesrapporten.

[31] Saheb, Shnapp och Paci (2019), *From nearly-zero energy buildings to net-zero energy districts-Lessons learned from existing EU projects*, EUR 29734 EN, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg; Shnapp, Paci och Bertoldi, (2020), *Enabling Positive Energy Districts across Europe: energy efficiency couples renewable energy*, EUR 30325 EN, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg.

Tabell 3: Översikt över huvudindikatorer för energi (del 1) [32]

Medlemsstat	Utveckling för uppnåendet av 2020-målet		Kortsiktig utveckling		Energiintensitet i ekonomin som helhet	Industri	Bostäder	
	Utvecklingen när det gäller PEC 2005–2018 jämfört med PEC 2005–2020 för att nå 2020-målet	Utvecklingen när det gäller FEC 2005–2018 jämfört med FEC 2005–2020 för att nå 2020-målet	Förändring i PEC 2018 jämfört med PEC 2017 [%]	Förändring i FEC 2018 jämfört med FEC 2017 [%]	Genomsnittlig årlig förändring av energiintensiteten i PEC 2005–2018 [%]	Genomsnittlig årlig förändring av energiintensiteten i FEC inom industrin 2005–2018 [%]	Genomsnittlig årlig förändring av FEC i bostäder per capita med klimatkorrigeringar 2005–2018 [%]	Genomsnittlig årlig förändring av FEC i bostäder per m2 med klimatkorrigeringar 2005–2018 [%]
EU-28	-	-	-0,6%	0,1%	-2,0%	-1,8%	-0,3%	-1,6%
BE	-	-	-4,6%	0,6%	-2,2%	-0,3%	-1,7%	-1,7%
BG	-	-	0,1%	0,2%	-2,8%	-4,1%	2,3%	-0,9%
CZ	+	+	0,1%	-0,7%	-3,1%	-4,6%	1,5%	-0,2%
DK	-	+	0,4%	0,6%	-2,0%	-2,0%	0,3%	-1,2%
DE	-	-	-2,1%	-1,5%	-2,2%	-1,4%	0,1%	-0,6%
EE	+	-	9,6%	3,4%	-1,0%	-5,5%	1,4%	0,5%
IE	-	-	1,1%	4,7%	-4,1%	-4,1%	-2,0%	-3,1%
EL	+	+	-2,8%	-2,9%	-0,6%	0,4%	-0,7%	-0,3%
ES	-	+	-0,5%	2,4%	-1,6%	-1,6%	0,7%	-1,2%
FR	-	-	-0,1%	-1,3%	-1,7%	-1,2%	0,0%	-1,0%
HR	+	+	-1,8%	-1,1%	-1,7%	-1,3%	0,6%	-1,8%
IT	+	+	-1,1%	1,1%	-1,3%	-2,3%	0,9%	0,3%
CY	-	+	0,5%	-0,3%	-1,4%	-0,7%	5,2%	-1,3%
LV	+	+	5,1%	4,1%	-1,8%	2,2%	0,5%	-1,9%
LT	+	-	2,8%	3,8%	-4,7%	-1,9%	2,2%	-1,5%
LU	+	-	4,0%	4,0%	-3,0%	-1,9%	-1,1%	-2,8%
HU	+	-	-0,1%	0,1%	-1,8%	2,2%	0,5%	-0,5%
MT	+	-	1,8%	6,1%	-4,9%	-0,4%	11,8%	1,6%
NL	-	+	-0,6%	-0,1%	-2,1%	-1,8%	-0,7%	-2,1%
AT	-	-	-3,1%	-2,5%	-1,3%	-0,8%	0,8%	-0,1%
PL	-	-	1,9%	1,4%	-2,7%	-3,7%	1,0%	-0,2%
PT	+	+	-0,7%	2,1%	-1,0%	-1,2%	0,6%	-2,4%
RO	+	+	0,4%	1,1%	-4,3%	-4,6%	1,9%	-3,0%
SI	+	+	-0,8%	0,6%	-2,0%	-2,7%	0,7%	-0,6%
SK	+	-	-2,2%	-0,1%	-4,0%	-4,0%	-0,1%	-1,2%
FI	+	+	2,0%	2,3%	-1,7%	-0,1%	0,5%	-0,9%
SE	-	-	1,3%	-0,6%	-2,5%	-1,1%	-1,0%	-1,1%
UK	+	-	-0,3%	0,7%	-3,0%	-2,8%	-1,9%	-2,3%
Källdata och extraherade data	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Odyssee 07/2020

Symbolen ”+” används om medlemsstaterna minskade sin primära och slutliga energianvändning mellan 2005 och 2018 i en takt som överstiger den minskningstakt som skulle krävas under perioden 2005–2020 för att nå

[32] Energiintensiteten för hela ekonomin är förhållandet mellan FEC 2020–2030 och BNP 2010. För industri och tjänster är det förhållandet mellan slutlig energianvändning och bruttoförädlingsvärde i kedjeindexerade volymer (2010). På grund av begränsade uppgifter användes nämnaren för bruttoförädlingsvärdet till nuvarande priser för Malta.

2020-målen för den primära och slutliga energianvändningen. I övriga fall används symbolen ”-”. FEC står för slutlig energianvändning (Final Energy Consumption) och PEC för primärenergianvändning (Primary Energy Consumption).

Tabell 4: Översikt över huvudindikatorer för energi (del 2)

Medlemsstat	Tjänster	Transport			Elproduktion	
	Genomsnittlig årlig förändring av energiintensiteten i FEC inom tjänstesektorn 2005–2018 [%]	Genomsnittlig årlig förändring av FEC inom transportsektorn 2005–2018 [%]	Förändring 2017 jämfört med 2005 i andelen tåg, motorvagnar, bussar och trådbussar för persontransport [%]	Förändring 2017 jämfört med 2005 i andelen järnvägar och inre vattenvägar för godstransport [%]	Genomsnittlig årlig förändring 2005–2018 i värmeproduktion från kraftvärme [%]	Genomsnittlig årlig förändring 2005–2018 i förhållandet mellan omvandlingsoutput från värmeverk/bränsleinput för värmeverk [%]
EU-28	-1,0%	0,1%	-0,4%	-0,5%	-0,8%	1,7%
BE	-0,4%	0,2%	-2,2%	7,0%	4,1%	2,5%
BG	-0,3%	1,8%	-14,2%	-8,2%	-2,3%	0,9%
CZ	-2,2%	1,2%	1,6%	0,8%	-1,0%	0,6%
DK	-1,4%	0,0%	-2,5%	ingen uppgift	-1,0%	2,9%
DE	-2,2%	0,1%	0,1%	0,8%	0,0%	2,4%
EE	0,1%	1,2%	-3,5%	ingen uppgift	3,3%	0,1%
IE	-4,0%	-0,2%	-0,5%	ingen uppgift	ingen uppgift	3,8%
EL	2,0%	-1,5%	-4,2%	ingen uppgift	1,3%	2,3%
ES	0,6%	-0,9%	-3,3%	ingen uppgift	ingen uppgift	2,0%
FR	-0,5%	0,2%	1,6%	0,6%	-3,5%	0,8%
HR	-0,2%	1,2%	-0,5%	-1,4%	1,1%	4,4%
IT	1,8%	-1,2%	-0,9%	5,4%	1,0%	2,6%
CY	2,2%	0,1%	ingen uppgift	ingen uppgift	67,4%	1,6%
LV	-1,8%	1,0%	-7,9%	ingen uppgift	1,7%	-0,7%
LT	-1,8%	3,5%	-1,4%	-9,9%	-3,9%	9,2%
LU	-0,5%	-0,7%	2,6%	ingen uppgift	2,2%	7,7%
HU	-5,3%	1,5%	-5,8%	-2,0%	-6,6%	0,4%
MT	-0,1%	2,8%	ingen uppgift	ingen uppgift	ingen uppgift	4,8%
NL	-1,6%	-0,3%	2,4%	8,2%	-2,5%	0,5%
AT	-2,5%	0,4%	1,7%	9,8%	2,0%	3,0%
PL	-2,1%	4,9%	-8,9%	-13,5%	-0,9%	0,7%
PT	-0,2%	-0,7%	0,7%	ingen uppgift	3,8%	5,2%
RO	-1,4%	3,4%	-4,2%	0,3%	-4,9%	0,5%
SI	-2,1%	2,6%	-0,8%	ingen uppgift	0,8%	1,9%
SK	-4,4%	1,6%	-3,6%	-7,8%	-0,6%	0,3%
FI	0,3%	0,1%	0,7%	ingen uppgift	-0,7%	1,3%
SE	-2,2%	-0,3%	2,2%	ingen uppgift	2,2%	0,7%
UK	-1,0%	-0,2%	2,1%	-1,6%	ingen uppgift	3,7%
Källdata och extraherade data	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	GD Transport och rörlighets pocketbok 2019	GD Transport och rörlighets pocketbok 2019	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020

Källa: Eurostat (gamla metoden för energibalans), JRC, Odyssee.

Tabell 5: Rapporterade energibesparingar under 2018 i enlighet med artikel 7 (ktoe)

	2018			Framsteg mot målet			
	Nya besparingar	Totala årliga besparingar	Kumulativa besparingar under 2014–2018	Totala kumulativa besparingar som krävs fram till 2020 (mål)	Framsteg mot totala kumulativa besparingskrav fram till 2020	Beräknade årliga besparingar som krävs för 2014–2018	2014–2018 jämfört med de beräknade årliga besparingarna
Österrike	372	1 307	4 032	5 200	78 %	2 786	145 %
Belgien	234	1 176	3 879	6 911	56 %	3 702	105 %
Bulgarien	32	175	496	1 942	26 %	1 040	48 %
Kroatien*	3	73	248	1 296	19 %	694	36 %
Cypern	77	83	162	242	67 %	130	125 %
Tjeckien	176	577	1 634	4 565	36 %	2 446	67 %
Danmark	173	1 045	3 187	3 841	83 %	2 058	155 %
Estland	88	99	370	610	61 %	327	113 %
Finland	543	1 377	4 701	4 213	112 %	2 257	208 %
Frankrike	1 413	5 698	17 429	31 384	56 %	16 813	104 %
Tyskland	2 950	13 695	28 953	41 989	69 %	22 494	129 %
Grekland	211	474	1 355	3 333	41 %	1 786	76 %
Ungern	131	1 731	1 731	3 680	47 %	1 971	88 %
Irland	87	466	1 408	2 164	65 %	1 159	121 %
Italien	3 998	3 998	12 729	25 502	50 %	13 662	93 %
Lettland*			436	851	51 %	456	96 %
Litauen	79	152	511	1 004	51 %	538	95 %
Luxemburg	9	44	113	515	22 %	276	41 %
Malta	5	17	47	67	71 %	36	132 %
Nederländerna	611	2 274	7 777	11 512	68 %	6 167	126 %
Polen	331	2 977	8 891	14 818	60 %	7 938	112 %
Portugal*			453	2 532	18 %	1 356	33 %
Rumänien	59	366	1 343	5 817	23 %	3 116	43 %
Slovakien	106	466	1 420	2 284	62 %	1 224	116 %
Slovenien	38	133	447	945	47 %	506	88 %
Spanien	539	2 296	6 958	15 979	44 %	8 560	81 %
Sverige	1 436	1 436	4 654	9 114	51 %	4 883	95 %
Förenade kungariket	1 032	5 056	18 469	27 859	66 %	14 924	124 %
Totalt	**14 634**	**80 692**	**134 068**	**230 169**	**58 %**	**123 305**	**109 %**

Källa: Uppgifter inrapporterade av medlemsstaterna, vid behov kompletterade med kommissionens beräkningar och uppskattningar.

* Uppgifter om energibesparingar som gjorts 2018 fanns inte tillgängliga för analys i fråga om Kroatien, Lettland och Portugal. Ackumulerade besparingar under perioden 2014–2018 baseras på energibesparingar som gjorts fram till 2017, men inte nya besparingar för 2018.

Tabell 6: Prognoser och sannolikhet att nå målet enligt artikel 7 per medlemsstat senast den 31 december 2020*

Scenario 1 (när förhållandet mellan nya och totala årliga besparingar < 40 %)			
Medlemsstat	Beräknade besparingar i ktoe, med totala årliga besparingar från 2018 som fortsätter fram till 2020 och nya besparingar fram till 2020 som under 2018	Relativ måluppfyllelse 2020 (beräknade besparingar jämfört med besparingsmål)	Sannolikhet för måluppfyllelse
Österrike	7 391	142 %	mycket sannolikt
Belgien	6 700	97 %	sannolikt
Bulgarien	909	47 %	mycket osannolikt
Kroatien	399	31 %	mycket osannolikt
Tjeckien	3 140	69 %	mycket osannolikt
Danmark	5 624	146 %	mycket sannolikt
Frankrike	31 651	101 %	sannolikt
Ungern	5 455	148 %	mycket sannolikt
Irland	2 513	116 %	mycket sannolikt
Italien	28 721	113 %	mycket sannolikt
Luxemburg	218	42 %	mycket osannolikt
Nederländerna	13 547	118 %	mycket sannolikt
Polen	15 506	105 %	sannolikt
Portugal	846	33 %	mycket osannolikt
Rumänien	2 192	38 %	mycket osannolikt
Slovakien	2 564	112 %	mycket sannolikt
Slovenien	788	83 %	osannolikt
Spanien	12 628	79 %	osannolikt
Förenade kungariket	30 645	110 %	sannolikt
Scenario 2 (när förhållandet mellan nya och totala årliga besparingar > 90 %)			
Medlemsstat	Beräknade besparingar i ktoe med nya årliga besparingar fram till 2020 som under 2017 (livslängd = 1 år)	Relativ måluppfyllelse 2020 (beräknade besparingar jämfört med besparingsmål)	Sannolikhet för måluppfyllelse
Cypern	316	131 %	mycket sannolikt
Estland	546	90 %	osannolikt
Litauen	669	67 %	mycket osannolikt
Sverige	7 526	83 %	osannolikt
Scenario 3 (när förhållandet mellan nya och totala årliga besparingar > 40 % men < 90 %)			
Medlemsstat	Beräknade besparingar i ktoe med nya årliga besparingar fram till 2020 som under 2018 (livslängd på 75 % > 7 år; livslängd på 25 % = 1 år)	Relativ måluppfyllelse 2020 (beräknade besparingar jämfört med besparingsmål)	Sannolikhet för måluppfyllelse
Finland	8 260	196 %	mycket sannolikt
Tyskland	57 608	137 %	mycket sannolikt

Grekland	2 647	79 %	osannolikt
Malta	87	129 %	mycket sannolikt

* Alla medlemsstater har klassificerats utifrån de genomförda åtgärdernas förväntade livslängd. Bedömningen gjordes utifrån en jämförelse mellan andelen nya energibesparingar av de totala årliga besparingarna för att fastställa den förväntade livslängden på de genomförda politiska åtgärderna. Bedömningen ledde till tre scenarier. Där andelen nya besparingar i förhållande till de totala årliga besparingarna är ~1, är den förväntade livslängden på en genomförd åtgärd 1 år (scenario 1). Om förhållandet är < 40 % (för 2017) förväntas en genomförd åtgärd har en livslängd på över 7 år (scenario 2). För ett förhållande däremellan används ett blandat scenario (scenario 3). Följande regel tillämpades för att bedöma sannolikheten för att målet skulle nås:

Relativ måluppfyllelse 2020	**Sannolikhetsbedömning**
> 105 %	mycket sannolikt
> 95 %	sannolikt
> 75 %	osannolikt
< 75 %	mycket osannolikt